

באר יעקב הימים

ע"ש נ"ק ודה"ק רבי יעקב חיים מפמאליץ זצוק"ל שמנ"כ בדימויים בנשיאות נ"ק מרן אדמו"ר עמ"ר שלימ"א

גליון חודשי דאנ"ש חסידי לוצק

חודש ניסן
הילולא קדישא
שנת תשפ"ד לפ"ק

גליון ס'

באר רבותינו

אמרות טהורות מאת רבותינו הק'

אוהרות הקודש אשר נמצא בכתב ישן נושן הנהגות של הרב הגדול החסיד המקובל האמתי נ"י ע"ה פ"ה מרנא ורבנא הרב ר' אהרן קארלינר זצ"ל

א. ראשית חכמה יראת יי' למען תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו, היינו להיות לו בושח גדולה ליראה מלפני הבורא ית"ש שמכה"כ וחוקר כל הנסתרות וצופה כל המחשבות כמ"ש בא"ח סי' א' ס"א.
ב. לקיים מה שאמרו חז"ל איזוהי פרשה קטנה שבתורה שכל גופי תורה תלויים בה בכל דרכיך דעה, היינו להיות האבילה והשתיה והשינה והמשגל כולם רק לעבודת הבורא יתברך שמו הכרחית כמו שמבואר בש"ע א"ח סי' רל"א.

ג. התבודדות יום אחד בשבוע בחדר מיוחד בתענית ותשובה ותורה לחלק לכל שבוע, וביום התענית ילך למקוה ויטבול לא פחות משני פעמים פעם אחד בכדי להעביר את הטומאה ופעם שני להמשיך עליו את הקדושה, וביום התענית יזהר שלא ישיה שיחה בטלה כל היום רק יעסוק בתורה ויראת יי' כל היום, ויזהר שיחיה לשמה ובדחילו ורחימו, ויבכה ברמעות לפני קונו שיכפר לו על עונו, ויזהר מהפניה ח"ו בעת הבכיה כי היא סכנה עצומה ח"ו, ובלילה שלפני התענית ושלאחר התענית לא יאכל בשר ולא יסתכל על הנשים הן ישראליות והן נכריות ואף על גבדי צבעונים ועל מטה מוצעת שלהן ועל כל דבר המביא לירי הרחוק ח"ו, היינו בשעה שחיה ועוף נוקקים זה לזה, ופשיטא שלא לדבר עם הנשים רק לצורך גדול ואף עם אשתו נדה יזהר שלא לדבר בכל מה דאפשר, וגם שלא להסתכל כל יום מזה באה מחשבה וזה בתפלתו, ואף בעת צרכיו לא תהא כוננת למלאות תאוותו ח"ו רק לקיים מצות בורא, וגם יזהר שלא להסתכל באות ברית קודש, ואף בבית המרחץ יזהר שלא להסתכל על אנשים ערומים, וירבה בתורה בכל יבלתו, ואם אפשר שיתבודד עצמו בכל יום ואף בלא תענית יראה להתבודד לא פחות משעה ויתודה לפני בוראו ויבקש שיכפר לו.

ד. ישמור את השבת כהלכתו, וירבה בצדקה בכל יכולתו ובכל יום קודם התפלה.

ה. לקרות בכל לילה קודם השינה ק"ש שעל המטה של האריז"ל כנדרס בשערי ציון, ולא יפסיק קודם השינה אפילו בלא ברכת המפיל, ויתודה ויתחנן ויבכה לפני הבורא להיות ממארי רחושבא.

ו. יזהר בכל יום בתיקון חצות בין בקיץ בין בחורף, ולומר מה ששייך להם ולא יעבור אפילו לא יהי' לו פנאי ללמוד.

ז. לומר בכל יום כמה מזמורי תהלים תיקף אחר חצות ולא יעבור, ואם אפשר לנמור תהלים בכל מה ששייך לו מה טוב.

ח. שלא לדבר שיחת חולין מעת קומו ממטתו עכ"פ עד שעה אחר התפלה, אפילו עם אשתו ובניו אם לא בהכרח גדול יראה למעט, וכן שעה אחת קודם מנחה עד אחר מעריב עכ"פ שעה אחת, וכן לא יסתכל חזק לדי אמות עד שעה אחת אחר התפלה, וכן קודם, ועכ"פ בהליכתו ובחזירתו, ומכ"ש בבית התפלה.

ט. לומר פרשת היראה ופי' התשובה ביום התענית, וגם לחזור זה לא פחות פעם אחת בשבוע, ולומר קודם כל לימוד וכל מצות עשה לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינותיה כנדרס בשערי צ"צ.
י. יזהר שילמוד בכל יום משניות לתקן מה שפגם בנשמתו, וגם יהי' בקי בתנ"ך, וגם ללמוד בכל מה דאפשר, רק שיחיה לשמה, וגם ילמוד ספרי מוסר כסדר בכל יום, ובפרט ספר הקי"ר ומניה לא תועה, ולחזור ג' ולא יעבור.

יא. יזהר מלהזכיר ש"ש לבטלה, ואם ח"ו הזכיר אפילו בשוגג יקבל על עצמו תיקף נידוי, ויראה שיתירו לו ב"ד של ג' אנשים.

יב. להיות שומר מצוה, פי' שימתין כל היום מתי יבוא לידו ויקיימנה.

יג. ליהזר מאד מנאוה וכעם אף לדבר מצוה, ומכל שכן מחלוקת חם ושלוש והקפדה, אפילו בבני ביתו.

יד. יזהר לישן תמיד בטלית קטן, ויזהר באם שיזרמן לו עונה שלא להתפלל בבגדים אלו ואפילו לא בחלוק זה וכובע זה רק ילבש חלוק אחר.

טו. יזהר לכבד עניים ובפרט לעני הגון בכל שבת אם אפשר ולפחות בכל יום טוב ככל מה דאפשר, וי"י הטוב והמטיב לרעים ולטובים יכפר בעדינו ובעד כל ישראל אמן.

באר חיינו

בצל הקודש כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

אנו נמצאים עתה בימים קדושים, ימי חג הפסח שהוא ה"צייכין מכל הימים טובים ובו נרשם כל הימים טובים, והוא היסוד מכל הימים טובים" כלשון מרן אדמו"ר הזקן (בית אהרן לפסח דף צ"ב ט"א), עלינו לזכור ועוצם קדושת ימים אלו, וגם לעשות הכנה כדבעי.

ונביא דברות קודש מוכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מה שאמר בי"ג ניסן שנת תשס"ח בעיה"ק ירושלים:

"חג הפסח הוא חג האמונה, שראו בחוש שהקב"ה שולט בכל, וכמו שהרמב"ן בסוף פרשת בא מסביר דלכך אומרים בכל מצוה זכר ליציאת מצרים" לחזק בהאמונה, וכמו שהמפרשים מסבירים דאפי' בשבת אומרים זכר ליציאת מצרים, והגם שהשבת קדמה ליציאת מצרים, אחד התירוצים שהמפרשים מסבירים שבבריאת העולם לא ראו בחוש שהקב"ה מנהיג כל הזמן, וביציאת מצרים ראו באותות ובמופתים וביד חזקה ובזרוע נטויה שמנהיג כל הזמן את הבריאה ומחדש בכל יום, וזה חיוק האמונה על למפרע. ולכן אומרים בשבת זכר ליציאת מצרים שזה מחזק האמונה של בריאת העולם".

והמאור ושמש מסביר על מה שאומרים בהגדה "מצוה זו על שום מה על שום שלא הספיק בצקת של אבותינו" וכו' בדרך דרש, דבעל ההגדה מקשה למה נתן לנו הקב"ה דבר שאי אפשר לבן אדם עצמו לבד להזהר בזה שלא יאכל שום משהו חמץ, וע"ז מתרץ בעל ההגדה שכמו דביציאת מצרים מיהרו אותם המצרים לצאת ובאותו זמן אפו המצות, ובדואי שהם עצמם לא היו יכולים לבד לשמור שלא יהיה שם שום משהו חמץ בחפזון כזה, ואעפ"כ כתוב שאכלו מצות ולא היה שום חמץ, דהקב"ה השגיח שלא יהא שם חמץ, כן בכל דור ודור הקב"ה משגיח בכל בית ישראל שלא יהיה שם חמץ, דאנו עושים כל מה שמוטל עלינו ומאמינים שהקב"ה משגיח שלא נכשל בשום משהו חמץ.

ונראה דלכך דווקא בחג הפסח נתן מצוה זו כדי לחזק האמונה שידעו שהקב"ה עושה ומשגיח על הכל ואנו לא יכולים לעשות כלום. ואפשר דלכן נוהגים בטשערנוביל דלא אומרים בליל הסדר רק הגדה כלשונה בלי להוסיף פירושים ע"ז, להראות להקב"ה שאנו לא יכולים לעשות כלום ורק מה שכתוב אנו אומרים.

וידוע הסיפור על בעל האוהב ישראל מאפטא דבפסח היו לו הרבה חומרות ועד כדי כך שרק הוא נכנס במטבח ובישל הכל ואפילו בני ביתו לא עשו בשבילו, וכשהלך לאכול המרק מצא בצלחת חיטה ומאוד הצטער על זה, ונתברר דציפור השליכה זאת למעלה מן הארובה שמעל התנור. הגם דאין לנו השגה בצדיקים אבל מן השמים רצו להראות שבן אדם צריך להאמין שהקב"ה משגיח שלא יכשל ושלא יחשוב שהוא לבד יכול להשגיח ע"ז ונזכה להגיע לפסח בהכנה כדבעי. עכ"ל.

ובמכתב קודש של מרן הראשון קודש זצוק"ל ששלח בשנת תר"ס לאנ"ש תושבי עיה"ק טבריא תו"ב וז"ל: והעיקר בזה התחזקות באמונה באהדות ובאהבת חבירים המקשיבים לקול השי"ת ויראיו להיות מעושי דברו וגומ' ומעט מן האור דוחה הרבה וכו' שיוכל לבוא לטהרת המדות באמת ובאמונה לעבדו וכליל התקדש חג השיר יהי' לנו וכמו צאתנו ממצ"צ השי"ת נפלאות יראינו בריבוע כוס ישועות כאחב"י כרצון הדו"ש ומבקש להזכיר אותנו כולנו לטובה - כן ימלא השי"ת את כל משאלות לבכם לטובה ונזכה לחוג את החג בכשרות ובחדוה ודיצות.

נסיים בדברי מרן רבי אברהם אלימלך מקארלין זי"ע בא' מכתביו לחג הפסח "יידים אוהבם נצח ומברכם בחג שמח וכשר ובהחודש שעשה השי"ת עמנו חסדים ונסים נגלים כן יעשה עמנו חסדים טובים וישפיע לכם שפע ברכות וישועות וכ"ט.

א כשרין און פריילאכ'ן פסח

מערכת באר יעקב חיים דחסידי לוצק

ודרשו חז"ל (מדרש רבא בראשית פ' י"ד סימן ט'): ר' לוי בשם ר' חנינא אמר: על כל נשימה ונשימה שאדם נושם, צריך לקלס לבורא, מה טעם? "כל הנשמה תהלל י-ה", כל הנשימה תהלל י-ה (תהלים קג, ו). (ועיין עוד דברים רב פ"ב סימן לז: ילקוט שמעוני תהלים סימן תתפ"ט.

וחז"ל הק' אומרים לנו (נדה לא: פס"ז חקת כא, טו; זר ח"ג ר, ב): "אין בעל הנס מכיר בניסו. וכמו שאמר מרן אדמו"ר זי"ע (בית אהרן שמחת בית השואבה ד"ה איתא) על הפסוק (שיר השירים ד, ח): "תשורי מראש אמנה" - כל מדריגה באמונה שיש לאדם, השירה והזמרה הוא הראש בזה. וכונתו הוא - שכל התעלות באמונה תלויה בשירה, היינו שהאדם יודע ומכיר שהוא אפס ואין. והוא וכל מה שיש לו, הכל מחסד ה' המשפיע ונותן לו בלי הפסק, חיות בכל נשימה ונשימה, ומחיה רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, ומחיה משפחתו, ונותן לו פרנסתו, וכו' וכו'. והכרה וידיעה זאת הרי זה אמונה. ומתוך הכרה זאת, הוא נותן תודה ושבח להש"ת, על כל הטובה אשר גומל עמו, ושר ומזמר ומרנן שירות ותשבחות לא-ל חי וקים.

ויוצא שהאמונה והשירה כרוכים יחדיו, ותלויים אחד עם השני. שכפי גודל האמונה, כך הוא מרגיש ורואה גודל החסדים אשר עושה הש"ת עמו, ומודה ומרנן לפניו.

איתא בחז"ל על כמה דברים שהם קשים כקריעת ים סוף, (סנהדרין כ, ב; פסחים ק"ח, א): וכמובן אין הכוונה בפשטות, כי אין שום קושי לפניו יתברך ויתעלה. (וכבר האריכו בזה בספרים הק'). והביאור הוא שכמו בקריעת ים סוף, ראו כולם את הניסים והנפלאות, והישועה הגדולה שעשה ה' עמהם, והבינו שצריך לומר לפניו שירה והודאה על זה. וכמו כן הוא בכל דבר ודבר, שצריך להודות ולהלל לה', על כל מה שעובר עליו, כיון שהכל נעשה על ידו, ואין שום מקרה ח"ו.

וכדברי הרמב"ן (סוף פרשת בא): שאין לאדם חלק בתורת משה רבנו, עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם נסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים בין ביחיד. אלא אם יעשה המצות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריתנו ענשו, הכל בגזירת עליון.

ובקריעת ים סוף היה התגלות גדולה מאוד, כמו דאיתא (מכילתא פ' בשלח): "ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי". וכולם ראו וידעו שהקב"ה הצילם, ועשה עמהם נסים גלויים למעלה מדרך הטבע, ועלץ וגאה לבם, ונתפרץ מקרבם תודה והלל להש"ת. ואמרו שירת הים שמחה ובהתלהבות גדולה, ונתנו שבח והודיה על החסדים הגדולים שעשה עמהם.

כמו כן צריך כל אדם, להאמין ולהתבונן בכל עניונו, ובכל מה שעובר עליו, האיך הוא מושגח בהשגחה פרטית, על כל פרט ופרט. ולראות החסדים הגדולים שעושה עמו הבורא ב"ה, בכל עת ביום ובלילה, ולתת שבח הלל והודיה לחיי החיים - האיך סוף ברוך הוא.

איתא במדרש (שמות רבה פ' כ"א סימן ח) על הפסוק: **"מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו"**. רבי מאיר אומר: אמר הקדוש ברוך הוא למשה אין ישראל צריכין להתפלל לפני. ומה אם אדם הראשון שהיה יחיד, עשיתי יבשה בשבילו, שנאמר (בראשית א, ט): **"קונו המים מתחת השמים"**. בשביל עדה קדושה, שעתידה לומר לפני (שמות טו, ב): **"זה א-לי ואגוהו"**, על אחת כמה וכמה.

עוד מובא במדרש (שם פ' כ"ג סימן ד): דבר אחר **"אז ישיר משה"**, הדא הוא דכתיב (משלי לא, כ): **"פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה"**, מיום שברא הקב"ה את העולם, ועד שעמדו ישראל על הים, לא מצינו אדם שאמר שירה להקב"ה אלא ישראל. ברא אדם הראשון, ולא אמר שירה, הציל אברהם מכבשן האש ומן המלכים, ולא אמר שירה, וכן יצחק מן המאכלת, ולא אמר שירה, וכן יעקב מן המלאך, ומן עשו, ומן אנשי שכם, ולא אמר שירה, כיון שבאו ישראל לים, ונקרע להם, מיד אמרו שירה לפני הקב"ה, שנאמר: **"אז ישיר משה ובני ישראל"**, הוי **"פיה פתחה בחכמה"**, אמר הקב"ה לאלו הייתי מצפה.

ורואים אנו בדברי המדרש: **"אמר הקב"ה לזה הייתי מצפה"**!!!!... על שירה זאת היה מצפה כביכול הקב"ה כל השנים. ידוע לכל דברי חז"ל הק' במסכת ברכות (א, ו): שהתפלה הוי מהדברים העומדים ברומו של עולם, **"ובבית אהרן" כתב בסדר היום**: תפלה הם דברים שעומדים ברומו של עולם, היינו שמעמידין את האדם ברומו של עולם, שיתקרבו בזה לה' יתברך...

וכן מובא בספרים הק', שע"י עבודת התפלה יכולים להשיג מדיריגות גדולות, בעבודת הבורא יתברך. עם כל זאת, יש בהעבודה של שירות ותשבחות, מעלה מיוחדת מה שאין מעלה זאת בתפלה. כי העבודה של שירות ותשבחות, שייך יותר לקיימה בשלימות בלתי לה' לבדו, מאשר עבודת התפלה. כי בתפלה, שייך קצת נגיעה עצמית, שתפלתו תתקבל, אם הם בקשות לענינים גשמיים, או אפילו בקשות לענינים רוחניים. מה שאין כן בשירות ותשבחות, שאין שם בקשות עצמיות, אלא הלל והודיה להש"ת על רחמי וחסדיו המרובים, אפשר לקיימה לגמרי לשמה.

וכמו שאמר **מרן אדמו"ר זי"ע** שהשירות ותשבחות צריכים להיות בלי בקשה עצמית, בבחינת (תהלים יח, ד): **"מהולל אקרא ה' ומן אויבי אושע"**. שדוד המלך ע"ה אמר רק שירות ותשבחות, ולא ביקש שום דבר, כמו שאמר: **"מהולל אקרא ה'"**, היינו - אני מהלל את ה', ולא מבקש שום בקשה. אבל: **"ומן אויבי אושע"** - הקב"ה ממלא ממילא החסר לי. וההלל וההודיה להש"ת הוא חיוב תמיד, כי האדם מוקף כל ימי חייו, בחסדים וניסים גלויים ונסתרים. וכמו שאנו אומרים בתפלת מודים: **"ועל נפלאותיך וטובתיך שבכל עת"** ודוד המלך ע"ה אומר לנו בתהלים (קג, ו): **"כל הנשמה תהלל י-ה הללו-ה"**

באר אהרן

ביאור על הסדר היום של רבינו האדמו"ר הזקן זצוק"ל

באר אהרן

סדר היום (ה)

באר אהרן

ביקש התלמיד מרבו לציד אותו במסעיו אמר לו הרבי אם תדע לומר מה ההבדל בין תיקון רחל לתיקון לאה שתי התפלות הנאמרות בלילה בעת עריכת חצות אפנה לך מקום בעגלה, השיב התלמיד שתיהן רחל ולאה אהבו את יעקב עד כלות הנפש אך מה שפעלה לאה על ידי בכי פעלה רחל על ידי שמחה ומאור פנים.

ואח"כ לפי הזמנים הן תיקון רחל ולאה וכ"ז מחשבותם ולביתם כפי הגבורים

תיקון לאה ורחל: לבכות על רחל ולאה שכל הי"ב שבטי י"ה נולדו מזהם ועתה המה בגלות המר בבחי' אוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם ובוה ימשיך להם את העת רצון. ולאה הוא לשון עייפות היינו שצריך האדם לשוב לפני הבוית"ש בעת הזאת על העייפות שהי' לו בעבודת הבוית"ש שלא הי' לו יראת אלוהות באמת.

הענין תיקון רחל הוא לקונן על רחל שירדה לבריאה וזהו ענין גלות השכינה והוא ע"ד עמו אנוכי בצרה, וענין תיקון לאה הוא לגרום יחוד העולמות יעקב ולאה והוא ע"י למוד התורה אחר חצות לילה וזה ענין אמירת המזמורים של תיקון לאה. (לשבת תדריש)

רחל הוא מלשון כרחל לפני גזויה נאלמה היינו שישבר לבו בקרבו וישוּב ע"ז שהי' בעת תורה ותפלה כמו אלם שלא הי' יכול לדבר דיבורים קדושים לפני הבוית"ש ולקבל על עצמו מכאן ולהבא לדבר דיבורים קדושים באמת בגודל התלהבות. (מן אברהם תניינא תיקון ב)

איתא בבוה"ק ובספרי המקובלים שתיקון לאה הוא אפילו בשבת ותיקון רחל הוא רק בימות החול, ואולי הרמז בזה כי לאה הוא ענין התורה, יהודה ויששכר ורחל ענין התפילין בחינת יוסף את האלקים אני ירא' לשעבד תאוות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שמו.

בכח השמחה יכול האדם לפעול גדולות ונצורות בשמים ומסוגלת השמחה לקרוע גור דין קשה על האדם בפרט ועל עם ישראל בכלל כפי שהמליץ הבעש"ט זיע"א כי בשמחה תצאו (ישעיהו ה) שבשמחה ניתן לצאת מכל הצרות.

ולפיכך בשבת אין תיקון רחל שאין צריך להגיע לתפילין, ורק תיקון לאה שהוא ענין התורה שייך בשבת, בשבת איתא ימינא ושמאלא ובינייהו כלה, ימינא ושמאלא הם שתי הקורות המפולשות רחל ולאה, לבן ביקש לעקור ולשרש כוחות אלו, אולם לא עלתה בידו, וזהו דכתיב ויבא לבן וגו' ובאהל לאה וגו' ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל וגו' ולא מצא. (פני מנחה)

וכבר נשאל פעם מרן הס"ק מרוזין זיע"א ע"י נכדו מרן אדמו"ר רבי יצחק מבוהוש זיע"א בעודו ילד על ההבדל בין תיקון רחל לבין תיקון לאה באמירת תיקון חצות וענה לו הס"ק מרוזין זיע"א כי רחל ולאה שתיהן לא רצו להנשא לעשו ועלתה בידם אך את אשר הצליחה לאה לפעול בבכיותיה הצליחה רחל להשיג בכח השמחה.

הבעש"ט נסע בדרכים ופגש באחד מתלמידיו והוא הרה"ק רבי נחום מטשרנובל זי"ע

באר השבת

ביאור רחב על הזמר הק מייסד שושילתא קדישא רבינו רבי אהרן הגדול מקארלין צוק"ל

נעם שבת המתאמת ומתיחדת בסגולתך

נעם שבת המתאמת ומתיחדת בסגולתך: איתא במדרש (בר-א"ה) ד"א ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו, למה ברכו הקב"ה את השבת וכי למה הוצרך השבת לברכה יותר משאר הימים, רבי ברכיה ורבי דוסתאי ורבי שמואל בר נחמן, רבי ברכיה ורבי דוסתאי אומרים למה ברכו? מפני שאין לו בן זוג כמו שיש לשאר ימי השבוע, אחד בשבת - שני בשבת בן זוגו, שלישי בשבת - רביעי בשבת בן זוגו, חמישי בשבת ערב שבת בן זוגו, שבתא לית לה בן זוגוכו, תני רבי שמעון בן יוחאי אמרה שבת לפני הקב"ה רבש"ע לכולן יש בן זוג ולי אין בן זוג א"ל הקב"ה כנסת ישראל היא בן זוגך, וכיון שהגיע הזמן ישראל שעמדו לפני הר סיני אמר להם הקב"ה זכרו הדבר שאמרתיו מאז לשבת כנסת ישראל היא בן זוגך שהם שומרי את השבת ונתיים בה, וזהו דיבור הרביעי מעשרת הדיברות שנאמר (שמות ט) זכור את יום השבת לקדשו, זכור את מה שאמרתיו מכבר לקדשו אותו לך לבן זוג, וזהו ויברך אלהים את השביעי ויקדש אותו, קידש לו בן זוג - קדשם בקדושת השבת.

בספה"ק עטרת שלום: הגה ע"פ פשוטו הוא ע"פ דרשת רז"ל בכ"ר פ"א וברע"מ פרשת פנחס אמרה שבת לפני הקב"ה לכולם נתת בן זוג ולי לא נתת בן זוג, אמר לו כנסת ישראל יהיה בן זוגך, וזהו המתאמת ומתיחדת בסגולתך, ישראל נקראים 'סגולתו וכמ"ש והייתם לי סגולה, והנה האיר הש"ת בשבלי כי ע"כ נקראים ישראל סגולה כי ידוע כי ישראל מוסיפין כח בפמליא של מעלה וכל העולמות תלויים בישראל, בהנשואם לחי החיים ינשאו גם המה לעומתן, וע"פ שכל אינו מובן, זה רק הוא ענין סגולי למעלה מהשכל, וכמו בעניני רפואות יש רפואות ע"פ שכל וטבע ויש בדרך סגולי, כן נתן הש"ת ב"ב בישראל ענין סגולי שיהיו הם המשפיעים בכל העולמות ובהם יהיו תלויים כל העולמות, וזהו והייתם לי סגולה, וזהו כנס"י יהיה ב"ז היינו שהם מקדשים את השבת וכמ"ש זכור את יום השבת לקדשו, והם עושים את השבת כמ"ש לעשות את השבת, והם ממענים את השבת, וע"כ נדחה שבת מפני פקוד נפש אחת כאשה המושעבת לבעלה כמוכא בספה"ק, וע"כ נקט 'בן זוגו ולא בת זוגו. והבן.

באר ההילולא

הילולא דצדיקא - מייסד שושילתא קדישא - רבינו רבי אהרן הגדול מקארלין צוק"ל

מתולדותיו

רבינו הקדוש ז"ע נולד בשנת תצ"ו בעיר יענווא שהיתה קרובה לפינסק לאביו הצדיק הנסתר רבי יעקב זצ"ל ואמו הצדיקת מרת פעריל ע"ה שעל שמה נקראת המשפחה פערלאו והיא היתה אחותו של רבי מעולה מקארלין זצ"ל שהיה מעשידי ונכבדי עיר פינסק ומפקודי מרן המגיד הגדול מפערטש זע"א.

פרק האישי מקדש

רבינו ז"ע נשא את אגתו הרבנית הצדקנית מרת לאה ע"ה, ושני בנים ושתי בנות נולדו לרבינו מזוגתו הרבנית. חותנו של רבינו ז"ע"ה היה מחזיק בארענא אכסניא באחת העיירות והרה"ק רבי דוד לייקעס ז"ע שהיה עוד מתלמידי מרן הבעש"ט ז"ע"ה היה מתאכסן מדי פעם באכסניא זו, כעל האכסניא שהיה ירא שמים ביקש מרבי דוד לכרוז שהש"ת ז"מין לו חתן תלמיד חכם עבור בתו, רבי דוד בירכו, וברכתו נתקיימה שרבינו לקח את בתו לו לאשה. פעם כשרבינו התפלל קבלת שבת כדרכו בקולו קולות ובהגיעו לפרק מזמור לדוד הבו לד' בני אלים וגו' כשאמר את השבעה קולות בקול רם אמר לו חותנו 'שריי שריי זו האסט שוין גוט עקולוטי' [צעק צעק כבר היטבת להגיד קול], כאשר הרה"ק רבי דוד לייקעס התאכסן פעם נוספת באכסניא זו שאל את בעל האכסניא אודות חתנו, ענה לו פרענג גאר נישט רבי וואס ער איז, ער שרייט שטענדיג.

קדושתו וצדקתו

גדולתו וקדושתו של רבינו ז"ע אין לתאר ואין לספר, גדולים וקדושים כדורות הראשונים פחדו אף לתאור, קדושתו כקדושת מלאכי השרת, יראתו כיראת השרפים, חריפות מוחו וכוח זכרונו הנפלאים אינם במצאם, כפי שהעידו עליו רבו חבריו ותלמידיו. פעם אחת כשהגיעו לרבינו ז"ע כנראה בשלחן הק' של ליל שב"ק עין לקח רבינו ז"ע"ה תפוח קילף את קליפתו בידו בורא פרי העץ והתחיל לאכול את התפוח ליד השולחן, עמד אחד האברכים ומחשבה חלפה במוחו הרי גם אני אוכל תפוחים ומברך עליהם ומה אם כן ההבדל בינו, רבינו ז"ע הרגיש מיד במחשבתו של האברך ופנה אליו מיד בשאלה מה באמת ההבדל ביני לבינך הרי שנינו אוכלים תפוחים, אלא ההבדל הוא קטן אבל גדול, אני מתפעל מבריותיו של הקב"ה ואומר מה רבו מעשיך ד' ולוהתה בי ההשתוקקות לברך את הקב"ה וברצוני לשבח ולהלל להקב"ה על שברא את העץ ואת האדמה וכו' לכן אני נוטל פרי ומברך עליו, אבל אתה משתוקק לאכול וכיון שאסור לאכול בלי ברכה אז אתה מברך ואוכל, נמצא שיש מי שאוכל בשביל לברך את הקב"ה, ויש מי שמברך שיוכל לאכול, כאן נבחו האדם איש איש לפי השגותיו שאיפותיו ותשוקותיו.

חסידים מספרים

סיפרו זקני החסידים אשר פ"א צוה הרב המגיד מפערטש ז"ע את תלמידו חביבו אדמו"ר רבי אהרן הגדול מקארלין ז"ע לנסוע דרך עיר פלוגיט, בהגיע רבינו לעיר זו הלך תיכף לביהמ"ק בעת שהקהל נכחו שם והתחיל לקרות לפניו פרשת עריות ועי"כ הכניס בלבו הרעורר תשובה, ורבו כמו רבו המתוודים שם לפניו עד שהוכרת לסדר שם ק"ן גיטין ר"ל, ועל גט אחד היה לו שאלה בכתובת השם ונסע לרבו המגיד הק' להתיישב עמו בענין זה, לאחר שנתברר הדבר לפניו כשחפץ אדמו"ר לנסוע חזרה לעיר זו על מנת להשלים הענין צוה המגיד לתלמידו הרה"ק רבי ר' מנחם מענדל ז"ע מויעטעבסק שיצטרף אל רבינו בנסיעתו בהוסיפו שהרי הרמ"מ שולח הוא הטיב בהשפה הפולנית, וכן צוה עליהם לקחת עמהם בגדי לבן שהיו רגילים ללבוש בש"ק. בדרך נסיעתם החלו החכמים הצדיקים להידיבר ביניהם על כונת רבם המגיד הק' בשלחן את הרמ"מ להצטרף לנסיעה זו ובהפסדיו עוד את סיבת הדבר על היות רגיל על לשונם השפה הפולנית ומה ענין זה בכאן לסיפור שם ענין נז"ו, ועוד הטיב הרבי לאמר להם לקחת אתם בגדי לבן דברים המראים בכלל שאין הענין חלק שם כלל. ואמנם כן היה שהיה שם איש רע ובלעיל אשר הלך להלשין בפני שר העיר שהגיע לכאן איש אחד אשר גורם להרבה מחלוקת בעיר ופירוד בין בני זוג וממש הקים שערויה בעיר ואף רבים מאנשי המקום שחזרו בתשובה תחילה התחרטו עתה על שובם למוטב והצטרפו להלשנה זו והודיעו להשר שהאיש יחזור לעירם בזמן הקרוב להמשיך בתעלולותיו, תיכף צוה השר להעמיד שומרים בשערי העיר בכדי לאסור את רבינו מיד בהגיעו למחנם וכך אמנם בעת ביאת רבינו יחד עם חבריו הרה"ק הרמ"מ לעיר זו אסרום והביאום תיכף לבית השר הממונה על העיר.

רבינו הגדול ז"ע הבין אשר תיכף עליו ללבוש את בגדי הלבן שהביא עמו, ומיד בהופיעו לפני השר והלה ראה אי דיוקנו של רבינו נתפעל מאד מהדרו וכבדו למאד ויצו עליהם לשבת אצלו, כששאל מהם את פשר סיבת ביאתם פתח הרבי הק' ר' מענדל את פיו בחכמה ואמר היות שחבירו זה הוא אדמו"ר הר"ה הגדול והוא איש אלקים וראה שיש קטרוגים גדולים על העיר באשר אנשי המקום הם רעים וחטאים לה' מאד ובפרט בעניני ג' וע"פ דין תורה הוכרח לעשות גירושין, השר הגו' הי' איש נוסיון מלומד ובקי בעניני אסטרונומיה ובמהלך ז' כוכבי לכת וכדו' והרמ"מ הראה לו ע"פ החקירה איך שחטא זה הוא חמור למאד וגורם למגיפות וכדו' ר"ל, וסיים הרבי רמ"מ כי לכן באו אליו בהיותו ממונה על עניני העיר ומוכרח לפקח על טובת הדיירים, תיכף פקד השר להוציא ממחבואם בחדר השני כמה מאנשי העיר הרשעים שחפצו ללבות ההלשנה אצל השר, ובהופיעם לפני השר כאשר הבחין רבינו בהם הרעים עליהם בקולו הק' אודות חטאתם עד שאחזתם אימה וחרדה גדולה והוכרחו להתודות על חטאתם בפני השר אשר נח בצדקת הצדיקים ומסר בידם כח הרשעה ע"פ החוק לעשות למען תיקון הדבר כפי הכנתם, ואכן סיימו את הענין כפי טוב. כשנכדו רבינו מרן אדמו"ר הזקן נח פעם בעיר זו והזכיר את העובדא הזאת, וסיים בלש"ק 'דער זיידע האט גיפראוועט דא אזוי פיהל גיטן, פאר אונז איז גינג אז מיר האבן גיפאכט איין גט', שסייד אז שם.

ההילולא קדישא בצל רבותיו הק'

בשנה האחרונה לחייו של מרן אדמו"ר הזקן ז"ע ביום ההילולא של רבינו הגדול, נכנס רבינו לשולחנו הטהור שנערך לכבוד ההילולא, והכה באצבע צרדה, וגם הכה ברגלו על הארץ, תוך שהוא מזכיר את בעל ההילולא בסילודין, ואמר: 'היינט, צוריק מיט הונדערט יאהר איז גיווען א יוד'. שזה הי' מאה שנה מהסתלקותו של רבינו הגדול. ועוד אמר מרן אדמו"ר הזקן ז"ע: 'איך לדבר ממנו, אם בדרך שבח ולספר גדלו ושכחו, חלילה וחס לאנשים כערכיו שנוכל להעריך צדקתו, והארץ מאוד בשפלות עצמו וערך גדולתם, ואם לדבר מפני שאני נכדו, אמת שאכות אבות הוא סיוע גדול, עכ"ז לעושים בעצמם דווקא אבל בלא זה אין זה כלום, רק ע"ז הדרך צריך לדבר ולעורר הרושם שהשאירו בזה העולם', וסיפר מהרה"ק רש"ק צוק"ל, שאמר בעת שבא לרבו וראה גדלו ועיין בזה הטיב וראה שהוא ע"י ב' דברים וחדם מאוד להיות ג"כ כמוהו, ולקח לו רשימה, וע"י הרשימה הלך והלך עד אין שעור.

רבינו מרן אדמו"ר רבי אברהם אלימלך ז"ע"ה סיפר שכשנעשה בן שלוש עשרה שנה קיבל עליו שלא לירא משום דבר בעולם, וקרה שפעם אחת נזדמן לאיזה פונדק, וישבו שם הפריצים והוציאו את רוביהם נגדו, ולא נתפעל כלל מזה. והרה"צ הר"מ מקאזניץ זצ"ל כותב: סיפר כ"ק א"ח"ה האדמו"ר הקדוש צוק"ל, שפ"א היה דער גרויסער רבי אהרן אין א קרעטשע, זענען גיקומען פריצים און ער האט נישט אראפ גיונמען דאס היטל, האט איינער אנשייט גיטאן אטשפאקע [להסיר הכובע], און ער האט זיך ניט גיריט, האט ער ארויס גיכאפט צוויי שווערדן און האט איהם גיוואלט דעם קאפ אראפ נעמען, איז איהם פארדארט גיווארן דיא האנט, דער גרויסער האט גיזאגט ומורא לא יעלה על ראשו. ואמר על אביו הפרנקפורטר ז"ע שהי' יכול להראות פעם יראה ופעם אהבה ושמחה עד אין שיעור, ופעם אחת בחול המועד פסח ביום ההילולא קדישא קרא את הארץ ישראל אידן נתן להם משקה יטון, ואמר שהיום הזה שייך לארץ ישראל, דער גרויסער זצ"ל איז אין ארץ ישראל. ביום ההילולא קדישא בחול המועד פסח בעת ששפר היעות מהבקבוקים לכד האזכנית ומהכד לתוך הכוסות אמר שהיין מצד עצמו משובח מאד לפי ובפרט כשהוא מעורב מינות של ארץ ישראל ומה גם בכלי זה החשוב מאד שקיבל במתנה מאחד החסידים ההשובים.

ביום ההילולא של רבינו הגדול ז"ע, אמר כ"ק מרן אדמו"ר צוק"ל: קענען מיר פעפעס פראווען אין אזא הילולא, אז ביי דעם מגיד איז ער גיווען דער איינציגער וואס האט גיהאט י"ב חלות ביי דעם טיש, און מיר זעהען דאך אז דער מגיד האט נישט גיקענט אויס האלטען אהן דעם גרויסן, נאר וואס וועט דיא וועלט זאגן אויף אזא זאך אז מיר וועלן נישט פראווען קיין זאך, מוזן מיר דאס טאהן צוליב די וועלט. ואחר כך אמר רבינו: דער זיידע זאגט דאך אז מיציפע און איינעם, מאכט זיך צו ריידן איז דאך אודאי גוט, און אויב נישט זיצט מען אזוי מיט ליכשאפט. הוא הי' יד ימינו של הרב המגיד, וסימן מסרו להם התלמידים ביניהם שנסתלק ב"ט ניסן, הוא הספידה של נצח, ורמז לה ב"א-י - ימיר", שאור פניו היו יד ימינו של רבם המגיד זצ"ל. עוד אמר: היינטיגען טאג דארף מען האבן א שטיקעלי חשבון מארי' דחושבנא איז א גרויסע מדריגה אבער א שטיקעלי חשבון דארף מען האבן, אין זיידין'ס ספר בית אהרן שטייט אז אין דעם טאג פון דיא הילולא גייט דער צדיק העכער, און וואס העכער ער גייט לייכט ער וואס טיפער און לייכטיגער אויף דיא קינדער, דאס איז דער ענין וואס מילויפט אין דעם טאג פון דיא הילולא צו דעם צדיק, היינט זעהט מען דאס ארויס בא דיא ים לאמפין וואס העכער זיי זיינען לייכטיג און טיפער און שטארקער. וסיים רבינו את דבריו הקדושים: אין בית אהרן שטייט דאך 'צדקתו עומדת לעד' אז דאס בלייבט אירושה איבער הויפט פאר דיא קינדער, והוסיף רבינו ואמר אבער ניט אין דיא וואכין'דיגע מלבושים.

חג הפסח

רבינו הקדוש מהר"ש מקארלין ז"ע: "ואמרתם זבח פסח הוא לה' כשאתם רוצה לזבוח יצרו, 'פסח הוא' - צריך לפסחו ולקפוזן לה'."

מרון אדמו"ר הרא"ש מסטאלין ז"ע: מי שהוא בר דעת, כשעומד מהסדר יכול לשמוע כבר שדופקים לומר סליחות. וכשסיפר כל זה נכדו רבינו הקדוש מקארלין זצוק"ל סיים על זה מאותו ענין מה שתיכף אחר פסח קוראים את הקריאה של יום הקדוש בפרשת אחרי.

במכתב מרון אדמו"ר הוקן ז"ע: ואהובי אחיי ורעיי אדברה נא שלום הע"י והדרים עליה ברחמים וחיים ושלום יהיו, ולמעה"ש אל תעצבו ח"ו, ותאמינו בחסדי השי"ת ובסגולת הימים המבורכים ובחירותם, החודש הזה ראש חדשים שירחם השי"ת עליהם בתוך כלל ישראל, ומעתה אהובי אחיי ורעיי תקבלו החיים והשלום מאדון השלום ותחוגו את חג המצות בחדוה ודיעות והשיר יהיה לכם כליל וגו' והשי"ת ישיפע עלינו משפעו הטוב שנהיה טוב לקבל טוב במשך בומן יחירותינו בחירות וחירות, ויוציאנו מאפילה לאור גדול באמירת שירה חדשה בלב חדש, ורוח איש יכלכל וגו', ויכלכלנו... בחיים ובחסד וכל טוב לעולם חסדו.

במכתב מרון אדמו"ר הוקן ז"ע: ...ויחוגו את חג המצות בחדוה ודיעות, ויעזרו לנו השי"ת טרם בא קדושת החג לבער החמץ והשאור המעכב מרשותינו בכל יראה ובל ימצא בחיפוש בנר מצוה ותורה אור ויעזרו לנו השי"ת ע"י זה לצאת מעבדות לחירות, וחרות על לוח לבנו ולקבל קדושת הימים והספירה בהכנה גופו ופנימיותו לקבל כל אחד ואחד לפום שיעורא דיליה אור תורה ונר מצוה שיאיר לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה לפי ערכנו לרצון השי"ת שנהיה רצויים אליו לפי ערכנו השפלה.

מרון אדמו"ר הצעיר ז"ע: כשידיבר עם האברכים בעניני פסח אמר שכתוב בספרים הקדושים שעל ארבעה דברים אינו מועיל תשובה הם חמץ שקר מרמה לצון והראשי תיבות הם 'חשמל', ואמר להם מה שייכות לחמץ עם שלשה אלו, אלא כשנהגים ממשוה חמץ נצולים מאלו השלשה.

ואמר להם: מדוע ברא הקב"ה שתי עינים לאדם, אלא כדי שבעין ימין יראה חסרונות עצמו ואת מעלות חברו, ובעין השמאלית יראה מעלת עצמו ואת חסרונות חברו, וזו היתה כוונתו של נחש מלך עמון ואמר אליהם נחש העשני בואת אכרותי לכם [ברית] בנקור לכם כל עין ימין ושמתיה הרפה על כל ישראל (שמואל א' 8), הנחש ידוע מי הוא, וכונתו הי' רק שיראו בעין ימין חסרונות של חברו.

מרון אדמו"ר רבי אברהם אלימלך ז"ע: הנה חג הפסח עומד אחר כתלנו, וחג גדול וקדוש כזה שמחויבים שלושים יום קודם החג לדרוש בהלכות פסח כדי להכין הכנה דרבה, ונוכה לקבלו בקדושה שהוא סדר על כל השנה כאמור בשם אא"י הרה"ק זצ"ל ז"ע וכאשר שמעתי בשם אבא מורי הרה"ק זצ"ל שאמר לאברכים שלמדו בהלכות פסח: 'או מיא לערינט ווייסט מען שוין?! בלשון שאלה, רק 'מיא דארף לערנען מיא זאהל גידינקען דעם יו"ט, וכן הי' בכל שנה ושנה.

המכתב האחרון ששלח מרון אדמו"ר רבי אברהם אלימלך ז"ע מן המיצר והעלים את שמו מפני חמת המציק: ב"ה ערב פסח, לידידי יושבי בארץ החיים בודאי חשבתי שיעשו

האדם הכל נכלל בשירת הים, ואמר, אם יאמר האדם שירת הים בכל לב ובמסירת נפש כ"א לפי מה שהוא, יתוקן כל עניניו בגוף ונפש. האמת הוא כי הששה ימים הם הכנה ליום השביעי, כי העיקר הוא שביעי של פסח כי הוא השלימות שבו אמרו שירה.

ושם (צא ע"ה): בשעה שאנו אומרים ומספרים הנסים שעשה ה' יתברך עמנו, צריך להתעורר להאמין ולידע שגם בזמן הזה מתעורר אותן האורות ואתה הבחינה עצמה של קריאת ים סוף, רק ישראל צריכה להשיג החיות והיגיעה של הדבר, ואם נצטרך בודאי יתבקע הים, רק לע"ע צריך לקרוע את הים החומרי והגשמי והתאוות רעות וימסרו נפשם באמת להקב"ה, עזי וזמרת י- ה, ו"ד יתירה ע"ש המחשבה נאמרה, או ישיר, י' יתירה, וכן נאדרי בכח, העיקר הוא המחשבה, כי זהו כל הנקודה של בר ישראל, שיקשר המחשבה לה, ומה היא המחשבה, שיהיה שלימות הגמור ושיבוטל הזוהמה לגמרי, ולזה 'ישיר הו"ד מקודם ועזי הו"ד אח"כ, אני ראשון ואני אחרון וכו'.

בסדר היום ואזהרות הקודש מרבה"ק ז"ע (כתב אהרן דף ג ע"ה) כתב רבינו: לפי דעתי שירת הים הוא תיקון המחשבה ג"כ, כי ע"ש המחשבה נאמרה ישיר, לכן נאמרו ביו"ד י, ישיר, עזי, נאדרי, כי הו"ד ע"ש המחשבה נאמר.

ושם בהשמטות (דף קט"ז ע"ה): מועתק אות באות מכתב יד הקדושה של אדמו"ר זצוקללה"ה: מכבוד אדמו"ר אבי סדר המערכה, ובחדל לענ"ד שירת הים, כי כל השירה ע"ש המחשבה נאמר, ע"כ מכ"י הק'.

אחרון של פסח

מרון אדמו"ר רבי אברהם אלימלך ז"ע: סיפר מאדמו"ר הוקן זצ"ל לישיב פעם אחת באחרון של פסח בסעודת ליווי החג וגנח ואמר: 'א שאד וואס דער פסח גייט שוין אוועק, ובשלחן הטהור ישב רב אחד של המתנגדים ואמר לאדמו"ר הוקן מה כל הרעד והחרדה הזאת מיהאט דאך אסאך אויף גיטאן דעם פסח והתחיל למנות כל המצוות שקיימו בזה הפסח הכוסות והמצה האפיקומן ההמרור וכו', וענה לו אדמו"ר הוקן 'גיטאן האבין מיר, נאר צוא מיר האבין אויף גיטאן ווייסן מיר ניט, וסיים רבינו שזה הי' הכל להראות שצריכים לעשות ולא לחשוב עד כמה פעל בעשיה.

ביום אחרון של פסח כשטבל מרון אדמו"ר רבי אברהם אלימלך ז"ע פרוסת המצה ברוטב הדגים שהה זמן מה ואחר כך התאונן מאד בהתמרמרות על מה שחג הפסח הלך לו, ואמר: הייטיגער טאג איז שוין נישט גלייך צוא די פאריגע טעג וואס מיאזי אפ גיהיטן און ארום גיצאמט פון אלע זייטן, דאס הייסט וואס מיזאהל עסין נאר שמורה, ניט גיבראקט, נישט אין אלע כלים, און נישט אוועק שטעלין אויף יעדער ארט דיא כלים, והיום כבר נפרצה החומה בשירה וכדומה ועוד הרבה קולות, כבר ניכר השינוי וההבדל הגדול בין הימים הראשונים ליום זה.

בכתבי הרה"ק ר"מ מקאונזין: א"ח אדמו"ר הק' זצוק"ל אמר לאחר הסתלקות כ"כ אביו אדמו"ר א"ח הרה"ק זצוק"ל, קרוב לודאי שזה לשונו הקדוש ממש: דער רבי ר' בודל'ל פלעגט ווינטשן, גאט זאהל געבין א כשרין פורים און א פריילאכין פסח, וגם אדמו"ר דודי הקדוש זצוק"ל בעצמו הי' מברך כך, אכשרין פורים און א פריילאכין פסח.

עמנו כמו שעשה ד' לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה, אך כנראה שגוה"ד גברה ואין מנוס ד' ירחם עלינו בתוך כלל ישראל, הנני מברך את כלם בחג כשר וישועה, ויחלצנו מן המיצר בקרוב, ידיים מברכס ומקוה שנוכה לראות עוד משוש נפשינו.

ליל התקדש חג

מרון אדמו"ר הוקן ז"ע ונכדו מרון אדמו"ר אור ישראל מסטאלין ז"ע: הרה"צ רבי שמעון בידרמן ז"ע נסע לסטאלין אל מרון רבינו האור ישראל זיע"א, לחוג את חג הפסח שבע פעמים!. ואמר רבי שמעון הטעם מפני מה נתעורר לכך, כי לאחר שאביו הרה"ק היה אצל רבינו בליל הסדר, וסיפר לו את רישומו של ליל הסדר בבית רבותינו, ואמר הרה"ק רבי שמעון'לע בשם אביו שאמר: הלואי זאהל איך האבין אזא גן עדן, ווי איך האב גיהאט פסח ביי נאכט ביי דעם אלטין רבין, כי אותה רשימה נשאר חקוק בלבנו כאש יוקדת בוכרו את האורות דקדושה שהתגלו ללא כל מסכים, והקדושה היתה בעיצומה, והחיות רצוא ושוב, בליל התקדש חג פסח, ולילה כיום יאיר.

וכמש"כ כ"ק הרי"מ מקאונזין ז"ע (ב"ח של האדמו"ר מדהוביטש ז"ע) וז"ל: בסדר הראשון בפסח בקארלין שנת תרל"א, היה הקדוש בוער באש עד לב השמים, החיות בוערות גם לליבנו, ובתחילת נשמת הניח ידו הק' על כתפי ונתן בתוכנו חיות קודש, עד אשר לא ידע איש אם יום ואם לילה, כי אם הטוב אשר הטוב ה' לנו. וכן גם היה רבי דוד'ל בידרמן בשנה ההיא, מן המסובין אצל רבינו, ונהנה מזיו השכינה.

ובקונטרס בית אהרן (פיעטרקוב) כתב: שבלייל פסח טרם החל לסדר הקערה וישב רבינו בדביקות ואור פניו קרן, ואמר דברי תורה בינו לבין עצמו, הגם שלא היה אז עוד שום ב"א, וכמעט אחר כל פיסקא אמר דברי תורה בפנים מאירות.

שביעי של פסח

מרון אדמו"ר הוקן ז"ע: רב אחד התאכנס אצל הרה"ג ר' צבי בן בעל המשכנות יעקב, שהי' אז רב בפניסק, ודיברו ביניהם מרבינו, והרב הוא השב לומר שרבינו עדיין לא התפלל, וענה לו ה"ר ר' צבי שעבר כעת ע"י ביהכ"ס של חסידי קארלין, ושמע את תפלתם, בעת שאמרו יחד עם רבינו שירת הים, ונתרומם מאד מהתלהבות השירה. ואמר אל חברו הרב בזה"ל: שנתרגש כל כך, ואם נאמר שכך היו אומרים על שפת הים, בעת יציאת מצרים, כפי ששמע כעת שירת הים עם רבינו וואלט נישט קשה גיווען.

ומסופר שפעם בחג שביעי של פסח, נגשה אליו אמו הרבנית הצנועה מרת פייגא ע"ה, ונשקה אותו על מצחו, מרוב התפעלות והשתוממות. ואז הי' נוכח חסיד אחד מפולין, שלא הי' רגיל לשמוע שירה כזו, ואמר אליה בהתפעלות: יא יא רעבעצין, וועהן חסידים זאהלין שכל האבין, וואלטין זיי איהם צוא קושט דעם רעבין אלע זיינע אברים, עד כדי כך נתרגש ברוב התפעלות משירת הים.

ועל כך אמר רבינו: וועהן חסידים וואלטין גיזאגט אלע טאג אנאגן יאהר דיא שירה אזוי וויא שביעי של פסח, וויא אזוי וואלט מען שוין גיזאגט שביעי של פסח אליין, כי הקריאה מעורר את הזמן, שעברו ישראל בים סוף.

בספר בית אהרן לפסח (צא ע"ה): בשירת הים יש הכל מה שהיה ומה שעתיד להיות וכל הגאולות וכל הענינים שצריך